

Wśród Turnów wielu zacnych było panów, patriotów i gospodarzy nie brakowało. Walczyli w powstaniach, ludziom pomagali, niekiedy ofiarę ze swojego życia składali.

Taki był Wincenty, młodzieniec wrażliwy, dobry dla wszystkich, bardzo życzliwy. W czasie epidemii chorych pielęgnował, zaraził się, umarł, życia nie zmarnował.

Jeszcze tu wrócimy, teraz ruszaj w drogę, wejdź do parku za pałacem, w prawą odnogę. To stara drzewa aleja, przez Turnów posadzona, Garczyńskiego i Mickiewicza dostała imiona.

Nie bez przyczyny tak było, obaj tu gościli, na zaproszenie gospodarzy dobrze się bawili.

Pałac był świadkiem uczucia gorącego, niestety fiaskiem i łzami zakończonemu. Adyna Turno, dziedziczka majątku objezierskiego, poznała tu Pawła Edmunda Strzeleckiego.

Miłość wybuchła, pobrać się chcieli, lecz planów ojca nie przewidzieli. Uciekli z Objeziera by ślubować w tajemnicy, odnalazł ich ojciec, znał ścieżki w okolicy.

Córkę zabrał do domu, krzyki na nic się zdały, na plecy Edmunda baty się posypały. Nieutulony w żalu wyjechał na kraj świata, gdzie Australię odkrywał przez miesiące i lata. W Górach Błękitnych nazwał szczyt Mount Adine, dzięki temu na wieki pamięć o niej nie zginie.

Na końcu alei słupy, trochę tu nie pasują, wraz z przewodami w lewo Cię kierują. Tam z jednego miejsca cztery pnie wyrastają i na ścieżkę wydeptaną w prawo zapraszają.

Między drzewami po chwili pagórek się wylania, to miejsce kolejnego dla Ciebie zadania. Przed wzgórkami tablica z podobizną bohatera, napisz kto dumnie na Ciebie spoziera?

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

19

Z Krakowa znasz pewnie kopiec podobny, tamten jest większy i bardziej ozdobny. W Objezierzu dwa lata wcześniej go usypiano, Naczelnika chętnie tu wspomniano.

Wróć teraz do drzewa z czterema pniami i idź prawą ścieżką pomiędzy drzewami.

Po prawej masz budynek, trochę zaniedbany, lecz mimo tego ciągle używany. Miń go z prawej strony, aleją maszerując, na chodnik z żywopłotem w końcu się kierując.

Gdzie się kończy chodnik, stoją drogowskazy. Gdzie wolisz się wybrać? Postępuj mej rady: Ciepłe miasto kusi, droga tam daleka, ale Morze Czarne być może już czeka.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 km

6

KTóra cyfra w odległości dwa razy występuje, do szyfru tajnego w pierwsze miejsce wskakuje.

Podejdź znów do pałacu, tam tablice pamiątkowe, dwóm ważnym literatom zostały poświęcone. Komu poświęcono starszą tablicę? Zapisz tu szybko, nim wyjdiesz na ulicę.

Tablicę poświęcono

--	--	--	--	--	--	--	--

9

3

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

8

Obróć się tyłem, przed Tobą uroczy budynek, co się tu mieściło? Pomówimy o tym chwilę.

Była tu wozownia, potem pokoje gościnne, czy nie wydaje się Tobie to nad wyraz dziwne? Spał tu Mickiewicz w czasie swej wizyty, przeniósł go gospodarz, bo podrywał kobiety.

Młody, przystojny, bywały w świecie, mógł zawrócić w głowie niejednej kobiecie. Lecz nie bądzcie zbyt surowi w ocenie poety, człowiek był zagubiony i nieszczęśliwy, niestety.

W czasie wymiany poglądów, dyskusji żarliwych, gdzie nie brakowało patriotów prawdziwych, nasłuchał się wieszcz powstańczych opowieści, które w strofach Reduty Ordona zamieścił.

Ślady pobytu Mickiewicza w Wielkopolsce znajdziemy jeszcze w bardzo znanej księżce. Asesor i Rejent toczył spór w eposie wersach, a ich pierwowzorem Adam Turno z Objeziera.

Jeśli się zagłębisz w wiersy dzieła tego, znajdziesz ten fragment, choć z trudem, Kolego:

„...więc z panem Józefem Grabowskim, który teraz jest rejmentu szefem, A podówczas żył na wsi blisko Objeziera, Polowaliśmy sobie na małego zwierza.”

Czy rozpoznałeś tytuł dzieła wielkopolskiego, w kanonie lektur od wielu lat obecnego?

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

12

Tu na naszej ziemi spotkał brata rodzonego, przez los okrutny ciężko doświadczonego.

Franciszek nie zważając na kalectwo i chorobę, zasilł powstańczę w Warszawie załogę. Dostał się do niewoli, los jego był niepewny, wtedy przyszedł z pomocą ukochany krewny.

Poeta pomógł w uwolnieniu brata, wspominał to później przez rozłąki lata. Bo spotkali się w Łukowie, Wigilię razem spędził. ostatni raz w życiu tutaj się zobaczyli.

Budynek z wieżyczką Twym kolejnym celem, skieruj się w tę stronę niespiesznie spacerem.

Staj przy tablicy, gdzie historię pałacu spisano, gdzie herby właścicieli w półkole układano.

Zapisz wg alfabetu nazwiska właścicieli, którzy wkład w rozwój tego miejsca mieli.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 herbu Szreniawa

18

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 herbu Nałęcz

10

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 herbu Trzy Kotwice

24

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 herbu Leszczy

11

23

13

Miejsce to przyciągało ludzi nauki i literatury, których dzieła kruszyły serca i mury. Na tablicy wymieniono kilka ważnych nazwisk, przeczytaj je teraz przez chwilę uważnie.

Spośród nazwisk, które na tablicy wymieniono, kto najdłużej tu mieszkał? Kogo tu goszczono?

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

2

4

Opuścić już trzeba ten miły zakątek, za bramą parku podejmiemy nowy wątek. Zmierając do bramy policz „okna” w płocie,

wpisz liczbę w kratkę –

--	--

 – toż to nie jest krocie.

Brukiem pod górę, na teren kościoła, wieża ceglana z daleka Ciebie woła. W prawo okrążaj tę wiekową świątynię, przy tablicy pośmiertnej zatrzymaj się chwilę. Aniela z Kwileckich prosi o

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

22

21

zapisz kiedy wydała ostatnie swe tchnienie.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 r.

Aniela Węgorzewska ojczyznę kochała, Powstanie Kościuszkowskie hojnie wspierała. By uczcić Naczelnika po klęsce Powstania, zabrała się do kopca ku jego czci usypania.

Choć Niemcy go zniszczyli, całkiem zniwelowali, drugi kopiec po wojnie mieszkańcy odbudowali. Pamiętaj o tym, drogi Przyjacielu, że kopiec objezierski pierwszym był z wielu.

START

Witaj w Objezierzu, miejscu wyjątkowym, zabieram Cię w miejsce, gdzie będą przygody. Zobaczysz pałac, co gościł wyjątkowe postacie, w czasie wyprawy niektóre z nich poznacie.

Tymczasem przy bramie dwa

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 Cię witają,

14

na teren parku serdecznie zapraszają. W kierunku pałacu spaceruj powoli, pięknym widokiem rozkoszuj się do woli.

Mieszkali tu Węgorzewscy, a po nich Turnowie i o tych rodach dzisiaj Ci opowiem. Pierwsi wzniesli ten pałac, drudzy go rozbudowali, dzisiejszy wygląd fasadzie nadali.

Przy wejściu głównym teraz się zatrzymaj, tympanon nad wejściem uważnie podziwiał. Jest kobieta, są narzędzia oraz elementy broni, Ty się przyjrzyj, co takiego trzyma w lewej dłoni.

--	--	--	--	--	--

20

7

Niżej napis po łacinie, to Turnów dewiza, na pałacach często zdarza się maksyma. Ta jednak wyjątkowa – zgromadzenia templariuszy, może po ich skarb ktoś z Was tu wyruszy?

NON NOBIS DOMINE NON NOBIS SED NOMINI

											*
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	---

1

15

*Nie nam, Panie, nie nam, lecz Twemu imieniu daj chwale

Wcześniej usypany niż ten w Krakowie, o takiej ciekawostce mało kto Ci powie. Idź dalej, aż zatrzymają Cię do krypty wrota, nad nimi po łacinie napisana myśl złota.

	5		16	
--	---	--	----	--

A nad nią

--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

 – już je dziś widziałeś, czyje nazwisko obok wcześniej wpisałeś?

--	--	--	--	--	--	--	--	--

W murze mijasz kamienie, 800 lat tu tkwią, już wtedy Objezierze znaczącą było wsią. Należało wtedy do joannitów z Poznania, za sprawą Mieszka III Starego nadania.

Wydź teraz po prostu, przez bramę ze schodami i w prawo na skos kamiennymi idź kostkami. Aleja wysokich drzew po prawej niech Cię nie zwiedzie, na drugą stronę skweru pozbruk Cię zawiedzie. Potem znów w prawo na rozwidleniu, aż staniesz przy niepełnym ogrodzeniu.

Choć brak płotu kusi, Ty idź do bramy, o budynku z kolumnami teraz rozmawiamy. Powstał jako efekt zakładu dżentelmeńskiego, że w rok stanie budynek do użytku publicznego.

Stanisław Turno wygrał zakład i okrył się sławą choć źródła milczą co było stawką tego zakładu.

Zadbano tu o kulturę, scenę wzniesiono, kabinę dla kinematografu też umieszczono. Historia koło zatoczyła, kultura stąd promieniuje, Gmina Oborniki imprezy tu organizuje.

Jaka postać łączy Objezierze z obornicką biblioteką? By znaleźć odpowiedź, nie szukaj zbyt daleko. To Antoni Małeckci, w Objezierzu urodzony, w świecie nauki szeroko rozstawiony.

Walczył z poświęceniem o język polski w szkole, przez to musiał się pożegnać z pracą w Krakowie. Związał się na stałe z lwowskim uniwersytetem, kochali go studenci, był dla nich autorytetem.

Dzięki jego monografii dzieła Słowackiego, doczekały się w literaturze miejsca należnego. Dziś w Obornikach o nim pamiętamy, za patrona biblioteki od 1989 roku go mamy.

Obejrzyj budynek ze wszystkich stron dokładnie, czy od tyłu wygląda tak samo ładnie?

Może gdzieś przy oknie coś Ci wpadnie w oko, które nie jest umieszczone specjalnie wysoko?

Jeśli odkryjesz skarb z pieczęcią wyjątkową, od razu dostaniesz odpowiedź gotową. Portret naszego objezierskiego bohatera, i tytuł jego dzieła, hasło w sobie zawiera.

Jego

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

1 2 3 4 5 6 7 8 9

--	--	--	--	--	--	--

10 11 12 13 14 15

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

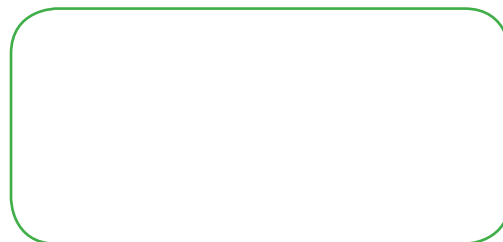
16 17 18 19 20 21 22 23 24

służyła pokoleniom do nauki języka ojczystego.

By się dostać do skarbu, szyfru potrzebujesz, w tym celu:

- cyfrę z kilometrów w pierwsze miejsce wpisujesz,
- w drugie pole pierwsza cyfra z „okien” w płocie
- w trzecie numer miesiąca śmierci pani, co skończyła życie.

--	--	--

Miejsce na skarb

Więcej questów znajdziesz na:
www.regionwielkopolska.pl
www.questy.org.pl
www.questing.pl

Region Wielkopolska
 ...to warto zobaczyć

GDZIE TO JEST?

Objezierze to wieś w pow. obornickim, położona ok. 30 km na północ od Poznania.

TEMATYKA

Quest opowiada o Objezierzu, jego mieszkańcach, właścicielach i gościach, wśród których było wielu wybitnych literatów i podróżników.

POCZĄTEK QUESTU

Przy bramie na teren parku w centrum wsi.

NA CZYM TO POLEGA?

W czasie wędrowki będziesz rozwiązywał zadania i zagadki, które doprowadzą Cię do miejsca, w którym została ukryta skrzynia skarbów z pieczęcią. Odcisk pieczęci na ulotce jest poświadczeniem zakończenia wyprawy. W Księdze Questowiczów, którą znajdziesz w skrzyni możesz zostawić swój wpis i podzielić się z innymi uczestnikami wrażeniami z wycieczki.

Opiekun wyprawy: Łukasz Sroka, tel. 694 657 434
 e-mail: objezierze.dk@gmail.com

Tekst: Aleksandra Warczyńska

Autor zdjęć: Aleksandra Warczyńska

Mapka: Julia Borkowska-Kulczak

Opieka merytoryczna i projekt serii: Wojewódzka Biblioteka Publiczna i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu

Na zdobywców Wielkopolskich Questów czeka Odznaka Krajoznawcza PTTK „Wielkopolskie Questy – Odznaka Odkrywców Tajemnic”. Szczegóły na www.regionwielkopolska.pl

PARTNERZY:

Wojewódzka Biblioteka Publiczna i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu

WIELKOPOLSKA

INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Gmina Oborniki
 paleta możliwości

Objezierze 2023

Literackie Objezierze

50 min

Wielkopolskie Questy®